

Bože słowo za nas

Štóž swoje přestupjenja přěje, temu so derje njeponǎdže, štóž pak je wuznaje a je wostaji, namaka smilnosť

Přisłowa 28,13

Kóždy, kiž ma awto, wě, kak wone po času zestari. Po někotrych lětach pokažu so přenje zezrawe blaki. Njepomha ničo, trochu pisaneho laka na wobškodzene městna pryskać. Spěšnje so zezrawc zaso pokazuje a awto je w hóršim stawje hač do toho. Tute nazhonjenje njech nam služi jako přiuranje za nas čłowjekow: Smy hrěšni ludźo, kotřiž njesu tak žiwi, kaž bychmy dyrbjeli. Znajemy Boži zakon za nas, mjenjcy 10 kaznjow a kazeň lubosće. Tole je njedocpěta norma za nas. Naša woprawdźitosć je pak hinaša: Kóždy džen přestupimy Bože kaznje. Tole je čím bóle wěrnó, hdyž z Jezusom spóznanawamy, zo njesu jenož wopačne skutki hrěch, ale tež wopačne słowa a wopačne mysle. Runamy so zezrawemu awtu.

Čłowjestwo je wjele fantazije na to naložowało, zo by tole zakrywało. Runje won njewinowaty je pospyt małego džěsća, zakrywać swoje małe worakawstwo. Hórje je to pola dorosćenych. Z wulkej prócu wumysla sej ludźo wusprawnjenja, kotrež zakrywaja hrěch před tamnymi a před sobu samym. Na kóncu svojim ideologijam hišće sami wěrja a měnja, zo je wšo w porjadku. Lak so pryska na zezrawc.

„Štóž swoje přestupjenja přěje, temu so derje njeponǎdže.“ Zakryty hrěch hrjeba swědomje. Štóž pak sej myslí, zo ma čiste swědomje, dokelž je ženje nje-

wužiwa, pola teho wuskutkuje hrěch tamne zle škody na duši abo na čěle. Bože wusudy su sprawne.

Srjedu, 19. nowembra, swjećimy pokutny džen. Jenož w Sakskej je to hišće wot stata škitany swjedžen. Mózemy so prašeć, hač je to prawje, wot horjeka tak rjec přiřakać pokutu a wuznawanje hrěchow. Wo to pak ani njeńdže. Njech je tutón džen za nas skladnosť, wo svojim hrěchu přemyslować a w cyrkwi wuznawać: „Ja chudy, hubjeny, hrěšny čłowjek wuznawam so tebi wšitkich swoich hrěchow...“ Štóž je cyrkej do liturgiskeje formy lała, chce pomoc za naše žiwjenje być, dokelž je poznanje a wuznawanje hrěcha přenja kroćel k polěpšenju. Wuznawanje hrěchow pak so njetrjeba jenož w cyrkwi a z tym na powšitkowne wašnje stać. Cyrkej poskići tež wosobinske spowědanje. Kóždy duchowny je k temu zwólniwy a je kruće zawjazany, wo wšěm, štož při tym zhoni, kruće mjelčeć.

Jezus Chrystus je nam přinješ ewangelij wo wodawanju hrěchow. Wón chce nam nowe wjesele daric, z tym zo so wotnutřka sem wustrowimy wot swogeho hrěcha. Čězke brěmjo swogeho hrěcha a svojim wusprawnjenjom směmy wotpołožić. Nimamy so runać zezrawemu awtu, kotrež je jenož přebarbjene, ale mamy přez Božu smilnosť k nowemu žiwjenju dońć.

J. Malink

Wołtar Łazowskej cyrkwyje

Foto: Maćij

Wopominanje Handrija Zejlerja

Srjedu, 15. oktobra, wotměštej so we Łazu móhłrjec dwě wopomnjenskej swjatočnosti na česć Serbow ludowego basnika Handrija Zejlerja při skladnosći jeho 125. posmjertnin.

Na přenje, kotruž po mojim zdaću Domowina wuhotowa, porěča před H. Zejlerjowym pomnikom na torhošću předsyda Domowiny, Jakub Brankačk. Wón hódnoćeše jeho wulke zasužby na poluserbskeho basnistwa, jeho tolerantnosť a humanitarnu zmyslenosć. Mało bě slyšeć wo jeho skutkowanju jako Łazowski wosadny farar a scyła ničo wo postajenju Zejlerjoweho pomnika w l. 1931, kotrehož iniciatorce běštej tehdom wosada a Domowina. Njeměli zabyć, zo bě to tehdom přeni zjawnny pomnik scyła za někaj-

keho serbskeho basnika. Z položenjom wěncow při jeho rowje a ze spēwanjom serbskeje narodneje hymny skonči so tuta swjatočnost.

Druhu, zarjadowanu wot spēchowanskeho towarstwa Dom Zejlerja/Smolewja, zahaji wosadny farar Meister w cyrkwi a předstaji zhromadženym to, štož njeje Zejler w svojim času w tutym Božim domje znał: dwurěčne hrona na lúbjach, dupu a rjane pisane wokna za wołtarjom. Cyrkej so tuchwilu wobnowja, tepjenje so zatwari, a tak bě w cyrkwi runje tak zyma kaž w Zejlerjowym času.

Předsyda spēchowanskeho towarstwa k. Thomas wozjewi program zarjadowanja. Na spočatku zaspěwa Łazowski dwójny tercet pod nawjedowa-

njom wučerja Geisslera šěsć Zejlerjowych a ludowych spěwow, štož je jara chwalbyhodny a wulki postup. Hdy je w zańdženosci we Łazu někajki chór serbske spěwy hajil? Prof. dr. Lucija Hajnec rysowaše potom wobšěrnje Zejlerjowu basnisku džělawosć, jeho skutkowanje jako šulski inspektor a jeho listowanje. Přednošowarka móžeše z polneho čerpać: Jako wudawaćelka Zejlerjowych zhromadženych spisow je wona najlěpša znajerka jeho skutkowanja, a připoslucharjo sluchachu napjeći na jeje słowa a zabychu na zymu. Zejlerjowebasnje citowaše wona w němskim přeložku Kita Lorenca a Jurja Brězana. Na kóncu zaspěwa hišće raz dwójny tercet spěw Mamoj mój a Rjanu Łužicu.

Njecham swoju rozprawu zakónčić bjez mjenowanja někotrych prašenjow, kotrež mje zaběraja: Hdže wosta serbska rěč na zarjadowanjomaj? Wězo při bjesadze mjez nimaj, na kotrejž spominachu něhdyši šulerjo Serbskeje wyšeje šule na 80. rōčnicu Zejlerjowych posmjertninow w l. 1952, hdyž bě so cyła šula na swjatočnosć wobdžěliła. Hdže wostachu zastupjerjo Zwjazka serbskich wumělcow, naslědnicy Zejlerjoweho zawostajenstwa, abo zastupjerjo serbskich towarstwow jako haerjo jeho wotkazanja abo zastupnicy serbskich institucijow, kotrež bychu bjez Zejlerjoweje džělawosće lědma eksistowali? Hdže wosta Maćica Serbska? Njeje Zejler tež mjez jeje zažerjemi byl? Je jich jenož hubjene wjedro wotrašilo?

Na klětce nad Łazowskim wołtarjom wisaše wušiwany parament: Měr budž z Wami!

Kata Malinkowa

Bukecy. Wikar Thomas Haenchen dósta njeźelu, 28. septembra, na swjatočnej Božej službje ordinaciju a zdobom so zapokaza jako Bukečanski farar.

Za naše dźěci

Lube dźěci, znajete Wy swjateho Měrčina? Nó haj, wězo nic wobobinsce, ale tak po mjenje abo po jeho skutkach?

Lětsa swjećim mjenujcy jeho 1600. posmjertniny, a to runje 11. nowembra! Nětko so snadź prašeće, čehodla so hišće džensa na muža dopominamy, kiž je hižo w léce 397 po Chr. zemřel? Chcu Wam jeho stawiznu powědać:

Měrčin so wokoło 316 po Chr. w Maďarskej narodźi. Jeho nan bě, tak so praji, romski zastojnik. Hižo jako dźěco bě Měrčin w křesćanach slyšał, ale woni so w romskim mócnarstwie zaspěwachu a druhdy samo morichu. Tež Měrčin chcyše do jich zhromadnosće zastupić. Za to pak bě najprjedy probowy častrěbny.

Hakle potom móžeše so wukřićić dać.

Z 15. lětami zastupi Měrčin do romskeje armeje a služeše jako wojak. Jónu, hdyž hišće njebě křćený, wuhlada při puću chudeho, zymu mrějaceho prošerja. Hižo chcyše dale jěchać, přetož njeměješe ničo druhého při sebi hač brónje a swój kabat. Zawróći pak so, rozrěza kabat z mječom do dweju džělow a da jednu položcu prošerjej.

Pozdžišo, w léce 371, bu Měrčin biskop w džensa francoskim měsće Tours (praji so: Tuhr), a ludžo sej powědachu wo jeho skutku lubosće napřečo prošerjej. Jako biskop da Měrčin přenje klóštry w Galliskej (někak džensniša Francoska) natwarić, a jako wón potom w léce 397 wumře, přińdže

wjac hač 2000 mnichow do Toursa, zo bychu jeho k ro wu přewodźeli.

Ludžo pak chcychu rady dopomnjenku na Měrčina měč a wuzwolichu sej jeho mniši kabat. Rumnosć w hrodže frankowskeho krala, hdžež so kabat chowaše, rěka wot tuteho časa sem „kapała“, wotwodžene wot lačonskeho słowa „cappa“, štož rěka tak wjele kaž kabat. Pozdžišo přenese so tute mjeno tež na tamne mjenje cyrkwinske rumnosće.

Hdyž chceće Wy, lube dźěci, tež swjedzeń swj. Měrčina swjećić, móžeće wutoru, 11. nowembra, do Budyskeje Pětriskeje cyrkwy wjele přińć. Tam swjeća so w 17.00 hodž. džěćace kemše, a po tym móžeće so hišće na lampionowym čahu přez Budyšin wobdžělic. Přeju Wam wjele wjesela při tym!

Madlenka Malinkec

Kak so lužiski wjesny hólc z wučerjom staj

(Pokročowanje)

Rozsud při wuzwolenju mojego powołanja sta so potom na paćerskej wučbje pola diakona Morica Domaški w Ketlicach, kotryž nje dźiwajcy hoberskich čězow docpě, zo smědžach so w měrcu 1898 wodžělic na dwudnjowskim přijimanskim pruwowanju na Lubijskim seminarje.

Tamni hólcj přińdžechu z rjadowaných měšćanskich a z wyšich šulow a mějachu znajomosće w hudźbje a lačonšćinje, kotrež mi docyła pobrachowachu. Njeznajach ani noty, štož bě wulki njedostatk. W gramatice běchu mi lačonske pomjenowanja cuzje, za to pak běch wurjadnje dobry w nabožinje. Wo modlitwje móžach wjele powědać, a jako jenički móžach rozložić mjeno Jehowa. Nabožina mje wutorhny.

Wobstach pruwowanje, ale w Lubiju njebě dosć swobodnych městnow. W seminarje w Pirnje běchu hišće městna swobodne a tam mje přiřwzachu. Za Pir-

nu mještaj staršej wjele wjac wudawkow, hač byštaj za Lubij měloj. W nalutowarni wotzběhnych krótkorozsudženy swoje nalutowanki (150 hriwnow), zo bychu so sobu wužiwal za nakup drastow, knihow atd. Bjez namołwjenja so tehorunja zawjazach, nanej pozdžišo wšitke wudawki zarunać.

Moje předewzaće zbudži dźiwanje po cyłej wokolinje, zdžěla wobdźiwanje a radosć, zdžěla pak tež zawisć a njezrozumjenje. Zo chce so hólc njezamóžitych staršich podać na wučerstwo, nochcyše mnohim do hlowy. Sprawnje pak wjeseleše so šulski inspektor Wujezdžanskeje šule, farar Rjenč. Woprašaja mje, hač mam hižo škórnje a husle. Dokelž dyrjach sej husle hišće wobstarać, dari mi k temu złoty dwacećihriwnak.

Bórže na to pušćichu mje ze šule a džěch ke konfirmaciji. Moje serbske konfirmaciske hrónčko bě: „Daj mi, mój syno, swoju wutrobu, a njech so moje puće twoji-

maj wočomaj spodobaju!“

Doma stachu so poslednje přihoty za wotjězd do Pirny. Z hnujacej woporniwosću wobstara mać trěbne wuhotowanje.

Njezapomnita wostanje mi poslednja nóc w staršiskim domje. Bóle čicho hač hewak podachmy so w zhromadnej komorce knócnemu měrej. Bórže napjelni napjata čišina rumnosć. Slyšach mać mjelčo plakać, začuwach starosćiwu maćernu lubosć. Tež mi bě wutroba čěžka. Nadobo přetorhnych styskniwu čišinu a modlach so nutrnje a z hłosom we wulkej dowěrje do Boha cyly kěrluš: „Ach, poruč Bohu swěru...“. Plakanje woćichny, a bórže měrny wusnych.

Rano nakładowachmy moje waćoki na wóz a wotjědžechmy na Lubijske dwórnišćo. W Njechanju pohladnych hišće raz wróćo na Młynčok, na nětko minjeny raj swjateho džěćatstwa.

Trudla Malinkowa
(Pokročowanje slěduje)

Swjedženske kemše we Wojerecach

Foto: Nagel

40lětny jubilej cyrkwyje we Wojerecach

Swjedženski tydzeń 40lětného woswjećenja Janskeje cyrkwyje w starych Wojerecach wot 1. do 5. oktobra zarjadowachu wosadni, t.r. před štyrceci lětami bě Janska cyrkej zaso natwarjena. W aprylu 1945 zniči so wona kaž wulke džěle města. Wutrajna wola cyrkwinskeho předstejerstwa zmōžni, zo so wona poněčim zaso natwari, a na žnjowej džaknej njedželi přepoda ju tehdyši biskop dr. Hornig znowa wosadnym. Wot teho časa mjenuje so, po tym zo bě prjedy jenož měščanska cyrkej rěkała, Janska cyrkej w dopomnjeću na džen swj. Jana 1540, hdyž so w njej z přěnim ewangelskim přėdowanjom reformacija zawjedze. Běše to přėdewšěm farar Wylem Černik, posledni serbski farar Janskeje wosady, kiž bě nowonatwar wuznamnje spěchowal. Pod starej rozprawu w Pomhaj Bohu z lěta 1953 wo zběhance stej jehoj mjeno.

Lětsa potajkim jubilej woswjećenja cyrkwyje we Wojerecach. Ideja za swjedženski tydzeń pochadžeše wot superintendenta Friedharta Vogela, kiž je z dobom přėdsyda cyrkwinskeho předstejerstwa. Swjedženski tydzeń započā so z wječornym zarjadowanjom „Słowo a hudźba“, na kotrymž stejše Jan Kasper z přėdnoškom wo tradicijonálnych serbskich cyrkwin-

skech wašnjach w srjedzišču. Mnoho so wotewrjenju přizamkny. Sobota běše cykle w znamjenju serbskich naložkow a serbskich tradicijow. Přėdstajenje serbskeho kwasu ze Židžinoho a serbskeje křćenicy z Brětneje stejše w srjedzišču dnja. Kaž přėd dawnym časom tak přijėdžechu wjesnjenje z konjemi a wozami do města a začahnychu do cyrkwyje, hdžež wujasni superintendent křėscānski woznam kwasu a křćenicy. Hra „Serbsku žōnsku huba bije“, zahratu wot Němsko-Serbskeho džiwadla, skułojci tutu rjanu sobotu.

Na zakončėnju tydženja swječachu so swjedženske kemše jako džak za dobre žně. Židžinske konfirmandki njesechu žnjowu krōnu wot hrodu do Janskeje cyrkwyje. Dołhosć lėtušeho čaha běše jasne znamjo, kak je so wožiwjena tradicija skrućila a rostla.

Štōž chce bliše wo Wojerowskich měščānskich a cyrkwinskih stawiznach, wo počahu serbskich wsow k swojej cyrkwi a aktualne wo cyrkwinskih hudźbjach a druhe (na př. wo wotkryću 200lětnego rownišća w Janskeje cyrkwi) zhonić, temu doporuči so swjedženska brošurka w němskej rěči, kotruž mōže na ewangelskej farje we Wojerecach – starym měšće džōstać.

J. N.

Heinrich Schütz – jubilej

Heinrich Schütz zemřě 6. nowembra 1672, to rěka, zo je wón tute lěto 6. nowembra přėd 325 lětami wumrěl.

Tuta ličba njech je přičina, raz na tuteho muža spominać.

Heinrich Schütz, laconse Henricus Sagittarius, narodži so 14. oktobra 1585 w Köstritzu. Štōž Köstritz slyši, pomysli snano na piwo. Woprawdže pochadža wón tež z korčmarstwa, jehoj nan bě korčmar a najenk kubla, mać džowka měščānasty. Wón studowaše prawnistwo, tola hižo w džėcatstwjė mēješe hudźbu rady a spėwaše tehdom w nahladnej Kasselskej dwōrskej kapale pod G. Ottom. Tam wuknješe komponować a wjele hudźbnych zabėrow. Jehoj pućowanske lėta dowjedžechu jehoj raz na juh, do Italskeje, a na sewjer, do Šwedskeje. W Italskej, we Venedigu, wuknješe pola wuznamneho mištra Giovannija Gabrieli, mjez druhim so z tak mjenowanym generalnym basom zabėrać; w Kopenhagenje a tež w Nižozemskej, w Amsterdamje, zezna so z polifonijou, ze spėwanej wjacehlōsnoću. Sakskej kurwjerch Jan Jurij I. slyšeše Schützta a powola jehoj do Drježdžan na sakskej dwōr za dwōrskeho kapalneho mištra. Schütz běše w času Třicećilėtneje wōjny (1618-1648) žiwj a mēješe pod njej w powolańju jara čerpjeć, dokelž dyr-

bjachu jehoj spėwarjo a hudźbnicy we wōjnjach služić. Tehdom běše z wašnjom, zo so jenož to přėdstaji, štož bě so runje komponowało. Tuž komponowaše Schütz w tutym čėžkim času za jenož mało sobuskutkowacych znate Małe duchowne koncerty.

W italskim stilu komponowaše Schütz Cantiones sacrae a Symphoniae sacrae, wjacechōrowe džėla z instrumentami; pozdžišo mnohe němske wjacehlōsne motety, Historiju z mortwych stanjenja, Hodownu stawiznu, Jezusowych sydom słowow na křižu, Dawidowe psalmy w němskich rymach wot C. Beckera.

W lėće 1627 přėdstaji so na hrodě Hartenfels pola Torgawy jehoj jenička opera Dafne, tekst wot Opitza, kotraž je pak zhubjena.

Schütz slyša k wulkim třom „S“: Schütz, Schein, Scheidt. Wšitcy třo w samsnym času žiwj, běchu woni tehdom hać do džėnsnišeho nošerjo kultury, tola nic jenož to, woni komponowachu na bibliski tekst a to na němskej wot Luthera, z časa reformacije. Tole je Lutherowa zasužba. Bjez Luthera njėbychu tute kompozicije byle, ani Bach a ani druzy.

Tehodla je hōdne, swoje myslički při skladnosći H. Schützoweho jubileja na jehoj twōrby wusmėrić a přėmyslować a snano tež w nich čitać.

C. B.

Serbske kemše w Čisku

Třiceći žonow a mužow bě so njedželu, 21. septembra, zešlo, zo bychu serbske kemše z Božim wotkazanjom swjećili, kiž wotmėwachu so w kapalce na kėrchowje. Tež hosćo z Horow, Nydeje a Židžinoho běchu přišli.

Superintendent Albert z Budyšina swjećeše Božu službu na zwučene wašnje. Farar Nagel z Janskeje wosady podpėrowaše jehoj při-

tym. Joachim Nagel, kiž je ze starych zwjazkowych krajow přišoł, je so pola nas derje zadomił. Wón stara so nanajlėpje wo wosadnych w serbskich wsach a prócuje so, našu rěč nawuknyć a ju na kemšach naložować.

Po kemšach zetkachmy so w chėži wohnjowej wobory k žiwěj bjesadze. Hdyž so wosadni z wšelakorych wsow zetkaja, maja sej ↵

wjele powědać. Po tym zo běchmy sej kofej a tykanc słodźec dali, čakaše na nas hišće muziska chłóšćenka. Knjeni dr. Hozyna z Budyškeho serbskeho instituta přednošowaše wo pochadze a woznamje serbskich přisłowow a pokaza na zwiski k němskim a wukrajnym přisłowam. Wona skedźbni w přednošku na swoju knihu Serbski přisłowny leksikon a wuwabi pola připošluharjow wćipnosť. Diskusija po přednošku dopokaza, zo so ludžo za to zajmowachu. Na kóncu so dojednachmy, na jednym z dalších wosadnych popołdnjow zwiski dale skrućić.

J. K.

rozmołwy wo službnych a priwatnych problemach. Prawidłownje wobdźěli so wón tež na zasadženjach.

Nowy naslědnik

Drježdźany (epd). Matthias Flothow, Mišnjanski akademijowy direktor a hlowny předar, je so wot swojeje dźělawosće po pjeć lětach pola sakskeje cyrkwy rozžohnował. 47lětny teologa wróći so do swojeje bayerskeje krajneje cyrkwy, kotraž je jeho 1992 za dźelo při akademiji wuswobodźila. Flothowy naslědnik při Ewangelskej akademiji budže Peter Vogel, kiž wot lěta 1992 w Drježdźanach Ewangelske kubłanišćo za dorosćenych nawjeduje.

Powěsće

Farar za wohnjowych wobornikow

Berlin (epd). W Berlinje je přeni króć „farar za wohnjowych wobornikow“ ze swojej službu započal. 45lětny Jörg Kluge zapokaza so 7. septembra za fararja za dušepastyrstwo pola wohnjoweje wobory, wuchowanskeho skutka a katastrofoweho škita, zdźěli nowinarske městno Berlin-sko-braniborskeje cyrkwy. W počezowacych situacijach, kotrymž su wohnjowi wobornicy, wuchowanscy sobudźelačerjo a katastrofowi pomocnicy husto wustajeni, je wón k službje za

Bydlenski dom za zbrašenych

Drježdźany (epd). Za nowy bydlenski dom za zbrašenych je měščanski mision 5. septembra w měščanskim dźělu Tolkewitzu zakladny kamjeń položil. Nowotwar skići městno za 45 wosobow, zdźěli direktor Harald Bretschneider na naprašowanje. Předwidžaných je pjeć bydlenskich skupinow za kóždy króć dźewjeć wosobow. Wobydlerjo, kotřiž budža zwjetša w jednoložowych stwach zaměstnjeni, dźělaja mjez druhim w dźělarnjach za zbrašenych we Weißigu. Twarjenje ma hižo nalěto přichodneho lěta hotowe być.

Z cyrkwinskeho žiwjenja

Drježdźany. W sakskej cyrkwi zhromadźuje so někak 20 000 žonow a maćerjow we wjac hač 1 000 skupinach žónskeje a maćernej služby.

Budyšin. Wutoru, 23. septembra, je so na swjatočnych kemšach w Pětrskej cyrkwi dotalny direktor Drježdźanskeje měščanskeje diakonije, Harald Bretschneider, do swojeho noweho zastojnstwa jako wyši krajnocyrkwinski rada sakskeje cyrkwy přez biskopa Kreša zapokazał.

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Ze Zleho Komorowa. Při wottwarjenju brunicy, na Ranjowskich ležomnosćach so namakaceje, su so štomy a pjenki, na kopicy ležace, wukopałe, kotraž su so jako wotlemjene čěla bahnjacych cypresow spóznałe. Najwjacy tychle cypresowych čělow je prózdnych abo jara žiwicate wuhlo, tak mjenowane šwablate wuhlo, wopřija. Ranjowska brunica so něhdze štwórc hodžiny do šerokosće a do dolhosće rozšěrja a w přerězku 10 hač 20 metrov tołsto leži. Hdyž su tu něhdy cypresy rostle, je naš kraj bliže k slóncu był. Tola před kelko stotysac lětami je to bylo, tež wučeni njemóža rjec. Pozdžišo je cypresowy lěs zwuhlił.

SN, 6. nowembra 1897

Přeprašujemy

- 02.11. – 23. njeđzela po swjatej Trojicy**
10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)
11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (sup. Albert)
13.30 hodž. kemše w Budestecach (farar Malink)
- 09.11. – Dopředposlednja njeđzela cyrkwinskeho lěta**
9.30 hodž. kemše w Barće (sup. Albert)
15.00 hodž. wosadne popołdne we Łazu (sup. Albert)
- 15.11. – sobota**
15.00 hodž. wosadne popołdne w Delnim Wujědže (sup. Albert)
- 16.11. – předposlednja njeđzela cyrkwinskeho lěta**
8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)
11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (farar Malink)
- 19.11. – pokutny dzeń**
11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (sup. Albert)
- 22.11. – sobota**
14.00 hodž. wosadne popołdne w Klětnom (sup. Albert)
- 30.11. – 1. njeđzela w adwence**
11.45 hodž. nutrnosť w rozhłosu (farar Malink)
- 06.12. – sobota**
15.45 hodž. wosadne popołdne w Drježdźanach (sup. Albert)
- 07.12. – 2. njeđzela w adwence**
10.00 hodž. kemše w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)
13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawaćel a zamołwity: Serbski wosadny zwjazk, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamołwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel.: 03591/481280); čisć: Lausitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čisćemja, Hornčerska/Topferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen; zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadza jónkróć za měsac. Lětny abonent plaći 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00